

The Rich Young Man by Harold Copping

ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟΙ Ή

Είναι συμπαθής η περίπτωση του

Ιουδαίου άρχοντα που έχοντας τηρήσει από τη νεότητά του όλες τις εντολές του Μωσαϊκού Νόμου ρωτάει τον Ιησού, τι του μένει ακόμη να κάνει για να εξασφαλίσει την αιωνιότητα. Κι ο Ιησούς, γνωρίζοντας πολύ καλά τι κρατά συνήθως τον άνθρωπο δεμένο στη γη, του απαντά: «Ένα σου λείπει ακόμη, πούλησε την περιουσία σου και δώσε τα χρήματα στους φτωχούς· έτσι θα έχεις θησαυρούς στον ουρανό, κι έλα να με ακολουθήσεις στο δύσκολο δρόμο του σταυρού».

Δε χωράει αμφιβολία ότι ο Ιουδαίος αυτός άρχοντας ήταν ευσεβής άνθρωπος, εφόσον τηρούσε το Νόμο κι είχε μέσα του την επιθυμία της τελειότητας. Ο Νόμος όμως της Π. Διαθήκης καταλήγει, ολοκληρώνεται και κορυφώνεται στον Χριστό, ο

οποίος αποκαλύπτει την απόλυτη απαίτηση του Θεού προς τον άνθρωπο. Κι η απαίτηση αυτή δεν συνίσταται μόνο στην τήρηση των βασικών εντολών αλλά στην πλήρη αποδέσμευση του όλου ανθρώπου από ό,τι τον κρατά κολλημένο στο χώμα αφ' ενός και στο ολοκληρωτικό δόσιμό του στο Θεό αφ' ετέρου. Η στάση του πλούσιου αυτού Ιουδαίου που λυπήθηκε βαθύτατα για την υπόδειξη του Ιησού και έφυγε μη μπορώντας να την ακολουθήσει, δείχνει πόσο δύσκολο είναι να δοθεί κανείς ολοκληρωτικά στο Θεό. Κι ακόμη μαρτυρεί πόσο εύκολο είναι να δημιουργεί μια ψεύτικη ικανοποίηση μέσα στη συνείδηση του ανθρώπου, ικανοποίηση που προέρχεται από την τήρηση ορισμένων, έστω βασικών εντολών.

Πιστεύει κανείς πολύ γρήγορα ότι ξόφλησε τους λογαριασμούς του με τον Θεό με το να τηρήσει μερικές τυπικές διατάξεις, με το να ακολουθήσει κανονικά όλες τις νηστείες, με το να εκκλησιάζεται πυκνά, με το να μην είναι παραβάτης των βασικών εντολών. Σε μια κρίσιμη όμως στιγμή της ζωής του καλείται να διαλέξει ανάμεσα στον Θεό και στα χρήματά του, ανάμεσα στον Θεό και στην κοινωνική ή επαγγελματική θέση του, ανάμεσα στον Θεό και στους επίγειους δεσμούς του, δεν θυσιάζει τίποτε απ' όλα αυτά για τον Θεό, αποδείχνοντας έτσι ότι η θρησκευτικότητα του καλύπτει ένα μόνο μέρος της ζωής του, αυτό που φαίνεται εξωτερικά, κι όχι το σύνολο της, κι όχι όλο το βάθος της· ότι συνίσταται στην ανθρώπινη τήρηση εντολών κι όχι στην οδυνηρή υποταγή του όλου ανθρώπου στην απόλυτη απαίτηση του Θεού. [\(περισσότερα...\)](#)